

Реферат на тему: "Роберт Люїс Стівенсон"

Роберт Луїс Стівенсон

Роберт Люїс Стівенсон

(Robert Louis Balfour Stevenson, 1850-1894)

Роберт Люїс Стівенсон народився 13 листопада 1850 року в Единбурзі, політичному і культурному центрі Шотландії, і по материнській лінії належав до стародавнього роду Белфурів. Звідси й основна тема більшості його творів — Шотландія, її історія і її герої.

На третьому році життя переніс хворобу бронхів, наслідки якої мучили його потім усе життя і привели до ранньої смерті. У віці 17-ти років надходить у Единбургський університет і одержує юридичну освіту. Вперше в літературі ім'я Стівенсона з'являється в 1866 році.

У 1873 році він стає професійним письменником. Найвідоміший роман Стівенсона "Острів скарбів", що вийшов окремим виданням у 1883 році, приніс автору широкий успіх.

А Усе почалося з забави. Як розповідав сам автор: "Один раз я накреслив карту острова; вона була старанно і красиво розфарбована. Я нарік свій утвір "Островом скарбів". Я чув, бувають люди, для яких карти чогось не значать, але не можу собі цього уявити! Імена, обриси лісів, напрямки доріг і рік, доісторичні сліди людини — от невичерпне джерело для всякого, у кого є очі і хоч на гріш уяви. Коли я спрямував замислений погляд на карту свого Острова, то серед придуманих лісів заворушилися герої моєї майбутньої книги. Засмагли обличчя їх і блискуча зброя висувалися із самих несподіваних місць; вони снували туди і сюди, боролися і шукали скарб на декількох квадратних дюймах щільного паперу..."

У читацькій пам'яті Р.Л. Стівенсон нерідко виявляється автором однієї книги — "Острів скарбів". Тим часом складні вузли багатьох літературних проблем на англійському ґрунті сходяться як колись, так і тепер до творчості Стівенсона. І коли великий сучасний письменник Грем Грін ставить його ім'я в ряд найбільш впливових своїх учителів — це не просто жест. Щоб зрозуміти велич Стівенсона, треба згадати про нього як про автора багатьох інших книг і щільно розібрати очевидну романтику, що так виразно виділила його творчість. "Подорож усередину країни" чи шляхові нариси Стівенсона про його подорож по Франції починають традицію, що втілювалася пізніше в книгах Джерома К. Джерома "Дозвольні думки ледаря", "Троє в одному човні", де подорож підмінюється стандартною "прогулянкою" і де як би сам собою виявляється ідіотизм обивательського побуту.

Інша знаменита робота Стівенсона, "Дивна історія доктора Джекіла і містера Хайда", вийшла в 1886 році.

Третя значний робота письменника, "Володар Баллантре", написана під час

подорожі по Південних морях на борті яхти "Каско". "Володара Баллантре" можна назвати шотландським варіантом "Братів Карамазових", не в розумінні впливу, а просто Стівенсон сам прийшов до тієї ж ідеї — через розпад стародавньої родини показати поворот у національній історії. Два брати, чиї відносини, крім відмінності темпераментів, до крайності ускладнені і боротьбою політичною, і боротьбою за право спадкування. Старший став учасником заколоту 1745 року — останньої спроби шотландців відокремитися від Англії. Тим часом молодший залишився вдома, оволодівши маєтком і нареченою брата.

У грудні 1889 р. Роберт Люїс Стівенсон і його дружина Фанні прибули на Самоа на борті шхуни "Екватор". Письменник був хворий туберкульозом. Лікарі порадили йому перемінити клімат. У результаті чета Стівенсонів придбала 126 гектарів землі в горах у 5 кілометрах від столиці Західного Самоа — Апії за 200 фунтів. Спочатку англієць припускав оселитися в Австралії, але клімат Самоа виявився для нього набагато корисніше.

Незабаром тут була побудована вілла Вайліма — грандіозний будинок, по мірках Самоа, звичайно. Насправді це був звичайний європейський будинок, але для тубільців, що звикли жити в пальових будиночках з пальмовими дахами, він здавався на рідкість розкішним. Нові поселенці вивезли сюди все, щоб зробити життя в цьому дикуватому місці максимально комфортним, — книги і меблі, ліки й іграшки для дітей, навіть духову музичну скриньку. До речі, тубільці боялися її як вогню, думаючи, що в ній живуть злі привиди. Адже хто ще міг видавати такі жахливі звуки?

Улюбленим місцем письменника крім робочого кабінету і бібліотеки став зал з каміном. Дійсний англієць, Стівенсон не уявляв свого життя без каміну, хоча тут він був зовсім не потрібний. Температура на Самоа рідко опускається нижче +40°C. Так чи інакше, але дотепер Вайліма залишається єдиним будинком з каміном у всій державі.

Незважаючи на благодатну атмосферу, Стівенсон не написав на Самоа ні однієї серйозної книги. Століття романтизму закінчилось. Саме в цей час йшов активний розділ Полінезії між Британією, Америкою і Німеччиною. Письменник включився в люту боротьбу за права місцевого населення і отримав на цьому поприщі дійсну славу серед аборигенів. Він став національним героєм Самоа. З тих пір його ім'ям на Західному Самоа називають усі — готелі і вулиці, ресторани і кафе.

На жаль, ні любов тубільців, для яких чету Стівенсонів улаштувала у своїй віллі лікарню, ні ненависть колонізаторів, ні благодатний клімат не допомогли письменнику. 3 грудня 1894 р. він помер, заповів поховати себе тут же, недалеко від свого нового будинку.